

ΛΟΥΡΕΤΖΑΚΗΣ ΣΥ

ΠΩΛΗΣΕΙΣ & ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΠΟΔΗ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ • ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΑ • ΕΛΑΣΤΙΚΑ • Κ
• ΑΞΕΣΟΥΑΡ • ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΤΕΟ ΜΟΤΟΣΥΚΛ

Φ. ΠΑΣΠΑΤΗ 22 ΧΙΟΣ | Τ. 22710.25994 (100m ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Α

Άποψη 7/4/16 10:46 τελ. ενημ.: 7/4/16 10:46

Με ανησυχία και λύπη

Δημήτρης Λαβατσής

3
Κοινοποιήσεις

Facebook

Twitter

E-mail

Με ανησυχία και λύπη διάβασα στην επείγουσα ανακοίνωση της 5/4/16 του Ιατρικού Συλλόγου Χίου. "Ανησυχούν για ακραία γεγονότα με τους πρόσφυγες που βρίσκονται στο λιμάνι".

Η ανησυχία μου δεν έχει να κάνει βεβαίως με τους πρόσφυγες ως υπαίτιους. Όποιος έχει εμπλακεί σε πρακτικές αλληλεγγύης όπως εγώ ή και πολύ λιγότερο, όποιος έστω πέρασε έξω από την Σούδα, τα Ταμπάκινα ή τον καταυλισμό του κήπου και κοντοστάθηκε, πέρυσι το καλοκαίρι, γνωρίζει ότι οι πρόσφυγες είναι άνθρωποι σαν και εμάς με μία διαφορά: έχουν χάσει τα πάντα από τους μακροχρόνιους πολέμους και τις καταστροφές στις πατρίδες τους. Και έγιναν πρόσφυγες για να γλυτώσουν την ζωή τους.

Η ανησυχία μου έχει να κάνει με την επίδραση αυτής της έκφρασης στους αναγνώστες της -εν προκειμένω στους πολίτες της Χίου-, άνδρες και γυναίκες.

Γιατί είναι γνωστό το κοινωνικό κύρος του Ιατρικού σώματος και συνακόλουθα του Ιατρικού Συλλόγου..

Ανησυχώ λοιπόν γιατί αυτή η έκφραση που εννοεί ότι οι απελπισμένοι, "αυτοί που δεν έχουν ούτε γωνιά να κοιμηθούν", όπως λέει και ένα παλιό τραγούδι, είναι πιθανόν επικίνδυνοι, παρανοητοί και εν δυνάμει εγκληματίες.

Και σε μία κοινωνία όπως της Χίου, που για πολλούς και πολλές οι κανονικότητες της ζωής τους δοκιμάζονται και μάλιστα σκληρά, αλλά και για πολλούς που φοβούνται ότι θα δοκιμασθούν, είναι εύκολο τα όποια πρακτικά προβλήματα από την παραμονή των προσφύγων να διογκωθούν, οι όποιες μικροεντάσεις να μεγιστοποιηθούν μεταφερόμενες από στόμα σε στόμα. Να οργιάζουν οι φήμες.

Και σε αυτήν την κοινωνία δεν θέλει πολύ να απλωθεί το μίσος για τον όποιο διπλανό, ειδικά για τον αδύναμο. Αρκεί ένα τμήμα της να ταχθεί με το μίσος για να βάλει την ανθρωπιά όλων μας στο στόχαστρο και να τρομοκρατεί τους άλλους. Και είναι γνωστό ότι αυτοί που βγάζουν μίσος για τον διπλανό τους δεν αγάπησαν ποτέ την ζωή τους με τον σωστό τρόπο. Πότε δεν αγωνίστηκαν συλλογικά και με αίτημα μία κοινωνία καλύτερη. Την ανησυχία τους και το βόλεμά τους κοιτάζανε.

Σήμερα λοιπόν που οι μονίμως απόντες βγαίνουν από την απομόνωσή τους και επικαλούμενοι υπαρκτά προβλήματα (που και η κυβέρνηση και οι τοπικές αρχές άφησαν να μεγαλώσουν), οργανώνουν συγκεντρώσεις μίσους κατά των προσφύγων είναι

ανάγκη, δυο φορές, να προσέχει ένας σύλλογος με το κύρος του ΙΣΧ και να προτείνει ψυχραιμία, συλλογικότητα και ανθρωπιά.

Δεν θα περίμενα ρητή καταδίκη των βιαιοτήτων που διαπράττουν τα ΜΑΤ, παρ' ότι αυτά είναι που σας έστειλαν τραυματίες συμπολίτες μας από τα Ταμπάκικα στα επείγοντα τη νύχτα της περασμένης Παρασκευής. Γιατί μια τέτοια καταδίκη με βάση τις ισορροπίες του Συλλόγου σας πιθανόν να θεωρούνταν εξωθεσμική παρέμβαση και κομματικοποίηση.

Εκτός όμως από ανησυχία για υποδαύλιση του μίσους, είμαι σίγουρος άθελά σας, αισθάνομαι και λύπη για αυτήν την φράση της ανακοίνωσης.

Γιατί στην συνείδηση μου, αλλά και βάσει της εμπειρίας μου, η εκτίμησή μου για το λειτούργημά σας είναι ψηλά.

Εσείς οι εργαζόμενοι στην υγεία μαζί με τους εργαζόμενους της παιδείας εξ ορισμού φροντίζετε, πρέπει να φροντίζετε, την ζωή ως υγεία και ως παιδεία. Και τα δύο προϋποθέτουν και καταλήγουν σε ένα : στην ανθρωπιά ,στο παράδειγμα της εν συναίσθησης ,στο να μπαίνει ο καθένας μας στην θέση του άλλου και να τον φροντίζει "ως εαυτόν".

Τα λειτουργήματα σας του - της ιατρού, του νοσηλευτή-τριας και του-της παιδαγωγού σε ένα αποβλέπουν και ένα τιμούν: την ζωή ως συλλογική,ως κοινωνική κατάσταση. Την κοινωνικοποίηση μας. Και αυτό το ακύρωσε η ατυχής φράση.

0 σχόλια

Ταξινόμηση κατά: Παλιότερα

Προσθέστε ένα σχόλιο...

[Πρόσθετο σχολίων στο Facebook](#)